

ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Ridistribution with Growth Theory) เป็นทฤษฎีที่ไม่เห็นด้วยกับกลุ่มเป้าหมายของทฤษฎีฝนหล่นจากฟ้า ผู้เสนอทฤษฎี คือ ฮอลลิส เซเนอร์ (Hollis Chenory) และ เรจินัลด์ กรีน (Reginald Green) นักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษ มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. เป้าหมายของการพัฒนา

ไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีฝนหล่นจากฟ้าที่ให้ผู้มั่งคั่งร่ำรวยหรือผู้ที่มีความพร้อมในการพัฒนา เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนา เพราะจะทำให้กลุ่มคนเพียงกลุ่มเดียวเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเต็มที่ แต่คนส่วนใหญ่ของประเทศ คือ พวกชนชั้นกลางและชนชั้นต่ำ ซึ่งไม่มีความพร้อมในการพัฒนา จะได้รับผลของการพัฒนาน้อย เป้าหมายของการพัฒนาจึงควรเป็นชนชั้นกลางและชนชั้นต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของสังคม

2. แนวทางการพัฒนา

ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เสนอว่า การดำเนินงานพัฒนาเศรษฐกิจควรดำเนินการด้วยการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการระดมทุน โดยมีมาตรการต่าง ๆ ดังนี้

1. ต้องให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรรายย่อย และผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่างไม่เป็นทางการ เช่น ผู้ไม่มีที่ดินทำกิน และรับจ้างทางการเกษตร เป็นต้น

2. ต้องยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของคนในชนบทให้มีผลผลิตสูงขึ้นและมีมาตรฐานในการดำรงชีวิตสูงขึ้น โดยให้บริการของรัฐในเรื่องต่างๆ เช่น การส่งเสริมการเกษตร แผนใหม่ การชลประทาน การตลาดสินค้า น้ำดื่ม น้ำใช้ การคมนาคม สื่อสาร การกระจายอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ การวางแผนในการพัฒนาท้องถิ่น การปฏิรูปที่ดิน เป็นต้น

3. ต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อเทคนิคการผลิตที่ใช้แรงงานมากกว่าการใช้ทุน และการใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ เช่น การระดมการสร้างงานฝีมือในรูปแบบต่างๆ การประหยัดการใช้ทุนและเงินตราจากต่างประเทศ การใช้เทคโนโลยีพื้นบ้านที่เหมาะสม เป็นต้น

4. ต้องควบคุมประชากรให้มีจำนวนเหมาะสมที่สามารถเพิ่มคุณภาพได้อย่างเต็มที่ เพราะคุณภาพ ความยากจน การว่างงาน และจำนวนประชากร จะมีความสัมพันธ์ต่อกันโดยตรง

5. ต้องกำหนดกลุ่มประชากรที่ยากจน เพื่อหาแนวทางในการกระจายรายได้และการพัฒนาได้ตรงจุด

6. ต้องปรับปรุงเรื่องโอกาสให้กลุ่มประชากรที่ยากจน เพื่อให้เข้าถึงการบริการจากรัฐ โดยเฉพาะการศึกษา การบริการด้านสาธารณสุข น้ำดื่ม น้ำใช้ที่ถูกลักษณะ ที่อยู่อาศัย การคมนาคม การชลประทาน และการใช้อำนาจในฐานะที่เป็นประชาชนของประเทศ เป็นต้น (ณัฐพล ชันชโย. 2527 : 14)

3. การนำทฤษฎีไปใช้ในการพัฒนาชุมชน

ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนได้ดังนี้

1. ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เชื่อว่าการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต้องดำเนินการในกลุ่มที่ประสบปัญหา คือ คนชนบท ซึ่งมีอาชีพเกษตรกรรมก่อน เพื่อกระจายผลของการพัฒนาอย่างทั่วถึง ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาชุมชนได้ โดยกลุ่มเป้าหมายที่ควรได้รับการพัฒนา ก่อนควรเป็นกลุ่มคนที่ประสบปัญหาและข้อเดือดร้อนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เช่นเดียวกัน

2. ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้ความสำคัญต่อคนมากที่สุด เช่น ต้องพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของคนให้ดีขึ้น การให้อำนาจในการตัดสินใจมากขึ้น เน้นการใช้แรงงานคนมากกว่าการใช้เทคโนโลยีราคาแพง และให้โอกาสแก่คนที่ด้อยโอกาส ซึ่งในการพัฒนาชุมชนก็ใช้คนเป็นศูนย์กลางทางการพัฒนาเช่นเดียวกัน จึงเชื่อมั่นได้ว่าการพัฒนาจะประสบความสำเร็จ

3. ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้ความสำคัญทั้งบทบาทของรัฐบาลและประชาชนในการดำเนินงานพัฒนา โดยเฉพาะรัฐบาลจะต้องดำเนินงานในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูงในการดำเนินงาน การพัฒนาชุมชนก็เช่นเดียวกัน แม้จะใช้คนและชุมชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา แต่ถ้าหากเป็นกิจกรรมที่เกินขีดความสามารถของชุมชนก็ควรขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาล แต่ต้องดำเนินการให้ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับชุมชนเป็นไปอย่างเหมาะสมตามแนวความคิดและหลักการพัฒนาชุมชน